

hans for lidt at leve af, har naturligvis den samme Ret som alle andre med for lav Indtægt til at faa sin Indtægt suppleret gennem Stedets Hjælpekasse.

Den nævnte Optræden fra Kommuners Side har været en stærkt medvirkende Aarsag til den Utilfredshed, der saa hurtigt har fremkaldt en Forbedring af Loven af 27. Oktober. Forhaabentlig vil de nu foreslaaede højere Understøttelser gennem Arbejdsløshedskasserne indskrænke Transgtilfældenes Antal i ikke ringe Grad.

Hyad særlig angaar Ændringsforslag Nr. 5 til § 6, tilsigter dette saa vidt muligt at overflødiggøre en dobbelt Understøttelse, dels gennem Arbejdsløshedskassen, dels gennem Hjælpekassen, af de arbejdsløses Forhold i de Tilfælde, hvor Hjælpekassen maa træde til, fordi Understøttelsen efter denne Lov er utilstrækkelig. Den i Bemærkningerne til Lovforslaget nævnte Vanskelighed for nogle Kasser, særlig de større, ved at give de fornødne Attester haaber Udvalget for en Del maa kunne fjernes gennem Indførelse af Skemaer efter Forhandling mellem Arbejdsløshedskasserne og Hjælpekasserne, eventuelt med Bistand fra Arbejdsløshedsinspektøren.

Uden i øvrigt at indskrænke Hjælpekassernes frie Beslutning paa noget Punkt med Hensyn til Understøttelsen har Udvalget regnet det for mest praktisk at vende tilbage til den før Lov af 27. Oktober f. A. i Almindelighed gældende Regel, at saadan Understøttelse, naar den er bevilget af Hjælpekassen, i Regelen udbetales gennem Arbejdsløshedskassen.

For Københavns Vedkommende anser Udvalget i begge Henseender Understøttelsesforeningens kommunale Afdeling som ensstillet med Hjælpekassen.

ad 3:

Der er Kommuner, som har opfattet Loven af 27. Oktober derhen, at de arbejdsløse gennem den var blevet afskaaret fra at nyde godt af Rabatmærker og andre prisregulerende Foranstaltninger til Fordel for Borgere med en vis lavere Indtægt. Udvalgets Ændring af § 6 —

§ 8 i Loven af 27. Oktober — tilsigter at hindre Gentagelser af den nævnte Art.

Af andre Forhold, der ændres ved nærværende Lovforslag, fremhæves, at det Statstilskud, der i § 4 i Loven af 27. Oktober var fastsat til 1 Mill. Kr. for den Tid, Loven skulde vare, her foreslaas forhøjet til 2 Mill. Kr., da Beløbet har vist sig ikke at kunne slaa til; og da Vedtagelsen af nærværende Lovforslag vil medføre en Forlængelse af den nævnte Lov til 31. August 1918, er der for Tiden fra 1. April til 31. August foreslaaet yderligere 2 Mill. Kr. til det før nævnte Formaal. Til disse Bevillinger har Udvalget intet at bemærke.

Da det selvfølgelig er i Arbejdsløshedskassernes Interesse at væge sig imod, at de misbruges af arbejdsu villige, tør Udvalget gaa ud fra, at Arbejdsløshedskassernes Ledelser, baade de centrale og de lokale, er sig dette fuldt bevidst og handler deretter.

Udvalget har fra Folketingets Formand modtaget to Resolutioner, som er vedtagne paa Møder den 24. Januar d. A. i Aarhus og Horsens. I Resolutionerne udtales enslydende, at man „protesterer paa det kraftigste overfor de Institutioner, der er Skyld i, at vore Krav endnu ikke er blevet behandlet færdig i Rigsdagen. Vi fastslaar endnu en Gang, at de Krav, vi har stillet, er Minimumskrav, som vi forlanger opfyldte“. Ved de nævnte Minimumskrav sigtes der til den paa et Møde af ca. 1,100 arbejdsløse i København den 13. December f. A. vedtagne Resolution, indeholdende 6 Punkter. Den findes aftrykt som Bilag til Lovforslaget.

Endvidere har Udvalget den 29. ds. gennem en Deputation modtaget den som Bilag til Betænkningen aftrykte Resolution, der er vedtaget paa et Møde samme Dag i København.

Et Mindretal (Fraenkel, N. C. Jensen, Jensen-Sønderup, Kvist, Svendsen og Vanggaard) kan tiltræde de Hovedbetragtninger, som er fremførte til Begrundelse af en Revision af Loven af 27. Oktober 1917 og